

Arrest

nr. 303 205 van 14 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Urhobo etnie en de Pinkstergemeenschap aanhangend, en op [...] maart 1992 geboren te Owan (Edo State), waar u woonachtig was tot 2005. U verhuisde vervolgens naar Benin City (Edo State), waar u verbleef tot 2014. Daarna verhuisde u naar Port Harcourt (Rivers State), waar u verbleef tot uw vertrek in mei 2016. U zat in uw tweede jaar universiteit (geologie), deed studentenjobs en hielp uw vader met landbouw en visserij.

Sinds juni 2013, bent u lid van PDP (Peoples Democratic Party). U overtuigde mensen om voor PDP te stemmen.

Sinds januari 2014, studeerde en verbleef (in een hostel) u aan de universiteit in Port Harcourt (Rivers State). Uw ouders wouden dat u zou studeren, maar u wou naar de Nigeriaanse marine. U heeft geapliqueerd, slaagde voor alle testen, maar mocht niet toetreden tot de door u gewenste eenheid, omdat u Christen was en afkomstig uit het zuiden van Nigeria. Dit vormde de aanleiding, uw motivatie, om toe te treden tot IPOB (Indigenous People of Biafra), begin 2014. Uw taak was om mensen te overtuigen, te motiveren, en te vragen voor een referendum. U flyerde, en nam deel aan manifestaties en vergaderingen. U ging van plaats naar plaats en was zeer zichtbaar. Op een gegeven moment, is een groep binnen IPOB geweld beginnen gebruiken. Hierdoor begon de politie ook strenger op te treden, o.a. met arrestaties. In juli 2014, vond er een grote clash/confrontatie plaats tussen IPOB en de Nigeriaanse politie in Port Harcourt, waarbij u ook aanwezig was. Uw naam kwam 'in het systeem' – de autoriteiten wisten wie u was – omdat u aanwezig was bij dit incident én omdat u gekend was als iemand die mensen overtuigde om lid te worden van IPOB. U diende gearresteerd te worden.

U besloot om de universiteit te verlaten en ging terug naar uw dorp Owan. Eén maand later, augustus 2014, vond er een clash plaats tussen de Owan-gemeenschap en de Fulani-veehouders – de gemeenschap nam wraak nadat gewassen waren vernield door herders – waarbij een Fulani-herder is gestorven. Nadat u het overlijden vernam, verliet u uw dorp. U was voor de clash uitgenodigd door de gemeenschap om mee te komen, maar weigerde. Desondanks, kwam uw naam op een 'lijst' van mensen die betrokken waren bij het incident, o.a. omdat één van de vernietigde landen toebehoorde aan uw vader én omdat u thuis was. Later, werden er ook verscheidene personen gearresteerd.

U verhuisde daarop naar Amadaja (Udo LGA, Delta State), de plaats waarvan uw ouders afkomstig zijn. Tijdens uw verblijf, hoorde u over de overheidsactiviteiten in het dorp: er werd olie gewonnen zonder toestemming, waarbij ook de grond en omgeving werd beschadigd. U en anderen (familie- en gemeenschapsleden) hebben daarop, één maand later in september 2014, een pijplijn vernield. Toen jullie 's nachts terugkwamen van deze 'operatie', was uw nonkel reeds op de hoogte. Hij stelde dat jullie veel schade hadden aangericht, dus dat jullie best konden vertrekken om te vermijden dat jullie werden gearresteerd. Diezelfde nacht, vertrok u, net zoals alle andere betrokkenen, uit Delta State. 's Ochtends kwamen er meer dan 200 politiemensen naar het dorp en werden onschuldige mensen gearresteerd, waarvan een deel reeds werd berecht en een deel nog in afwachting zit van hun proces. Later, vernam u dat hun familieleden een lijst hadden opgesteld en doorgespeeld aan de politie met de naam van de echter daders (waaronder u).

U contacteerde uw kamergenoot uit Port Harcourt om te informeren naar uw huidige situatie – of u nog steeds werd gezocht door de politie omwille van uw IPOB-betrokkenheid – maar deze stelde dat de situatie was gekalmeerd, dat ze u minder serieus zochten. U keerde terug naar de universiteit. Op een gegeven moment, werd u benaderd door een persoon die uw geboortevlek, bekeek, onderzocht en hiervan een foto nam. U dacht dat dit een grap was en besteedde er niet veel aandacht aan. U werd hierna echter benaderd door de cultgroep Neo Black Movement/ Black Axe. Zij stelde dat uw geboortevlek matcht met hun geheim symbool, dat u daarom diende toe te treden.

Aanvankelijk werd u gepamperd (o.a. met de belofte van een hoge positie binnen hun groep), opdat u vrijwillig zou toetreden, maar toen ze zich realiseerden dat dit niet werkte, begonnen ze u te bedreigen (inclusief geweld). De groep beseftte dat u slechts aan het uitstellen was, dus ze gaven u een deadline van twee weken om toe te treden. U besloot hierop om te vertrekken. U keerde terug naar Owan, waar u alles uitlegde aan uw vader. Hij stelde niets voor u te kunnen doen. De volgende ochtend, mei 2016, verliet u Nigeria.

U reisde via Niger en Libië naar Italië, waar u aankwam op 25 december 2016. U reisde verder naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende in februari 2017. Uw verzoek werd, omwille van de Dublin-regelgeving, niet ten gronde behandeld. Tijdens uw interview, gaf u slechts één asielmotief op, omdat u dacht dat dit voldoende zou zijn. U vertelde ook niet de waarheid over uw familie. U reisde vervolgens verder naar Frankrijk, waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. Hier werd uw verzoek, met dezelfde asielmotieven als uw huidig verzoek in België, wel ten gronde behandeld, maar u kreeg een negatieve beslissing. U keerde terug naar Duitsland, maar weet niet of u hier een tweede verzoek heeft ingediend. U reisde daarna naar Nederland, waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd ten gronde behandeld.

U gebruikte echter een andere identiteit en stelde dat u homoseksueel en politiek betrokken was. U kreeg een negatieve beslissing. U reisde daarna opnieuw naar Frankrijk, waar u nogmaals een verzoek om internationale bescherming indiende, maar kreeg opnieuw een negatieve beslissing. U reisde uiteindelijk naar België, waar u op 22 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Sinds uw verblijf in Nederland in 2018 of 2019, wordt uw familie verder bedreigd door Black Axe, opdat ze u zouden overtuigen om terug te keren en u alsnog aan te sluiten. In het bijzonder, werd uw jongere zus E. mishandeld in juni 2022, waardoor zij besloot om Nigeria, in augustus 2022, te verlaten. De laatste bedreiging dateert van december 2022. Daarnaast kwam ook de politie nog herhaaldelijk langs met hun aanklachten tegen u, zowel toen u in Nigeria was als na uw vertrek. Verder houdt u ook contact met uw nonkel, die werkt bij de Department of State Security (DSS), en u heeft ingelicht dat uw naam (nog steeds) op een arrestatielijst staat (en u dus bij terugkeer zeker zou worden aangeklaagd) en dat een aantal Biafra-activisten werden gearresteerd toen zij wij wouden vertrekken op de luchthaven.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) uw Nigeriaans paspoort (origineel); (2) foto's geboortevlek; (3) document i.v.m. hernieuwing paspoort (kopie); (4) document i.v.m. toelating universiteit (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste, stelt u vervolging te vrezen door de Nigeriaanse overheid: dat u zal worden gearresteerd en opgesloten omwille van de aanklachten tegen u, namelijk omdat u (1) betrokken was bij Biafra/IPOB, (2) men onterecht vermoedt dat u betrokken was bij de dood van een Fulani-herder tijdens een clash tussen uw Owan-gemeenschap en Fulani-herders, en (3) u overheidseigendom (een pijpleiding) heeft vernield in uw (origine-)dorp Amadaja in Delta State. Ten tweede, vreest u ook (4) de cultgroep Neo Black Movement/Black Axe, omdat ze u wouden rekruteren (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/03/2023, hierna NPO, p. 23).

Bij voorbaat, wordt uw geloofwaardigheid en die van uw relaas – voorgehouden problemen en vrees – in België reeds sterk in twijfel getrokken door de vaststellingen omtrent uw verzoeken om internationale bescherming in andere EU-landen (in casu: Duitsland, Frankrijk en Nederland). U verklaart in Frankrijk een verzoek/verzoeken tot internationale bescherming ingediend te hebben, wat ten gronde zou zijn behandeld. U verklaart dat u dezelfde redenen heeft gegeven als in België. U stelt dat u een negatieve beslissing heeft gekregen (NPO, p. 20-21). Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Frankrijk, ondermijnt de door u ingeroepen vrees en problemen reeds op voorhand, te meer u daar hetzelfde verhaal heeft gedaan. Bovendien uw bewering dat ze u enkel en alleen zouden hebben geweigerd, omdat "de interviewer vroeg of ik de naam van politieke partijen in Nigeria kon geven, dus ik antwoordde PDP en APC, Labor Party is er ook, maar die eerste twee zijn de grote. Ik wist niet dat ze doelde op IPOB, dat was de reden. Waarom ik als Biafra-lid, niet IPOB had opgegeven" is maar weinig aannemelijk (NPO, p. 20-21). U verklaart verder dat u in Duitsland en Nederland ook een verzoek heeft ingediend, maar niet (geheel) hetzelfde verhaal heeft verteld. Zo zou u in Duitsland slechts één reden – uw probleem met de pijpleiding in Delta State – hebben gegeven, omdat u dacht dat dat voldoende was (NPO, p. 20, 37; Aanvraag Derde Landen Duitsland, hierna VIB-DUI). Deze aangevoerde verschoning is maar weinig logisch, dus ongeloofwaardig. U voegt hier ook nog aan toe dat u daar valselijk heeft verklaard dat u geen ouders had, omdat u op dat moment ruzie had met uw ouders (NPO, p. 37). In Nederland, heeft u dan weer valselijk verklaard dat u homoseksueel was, en dat u politiek betrokken was bij PDP (wat wel correct is, doch geen deel uitmaakt van uw problemen/ redenen van vertrek). Daarnaast, gaf u ook een valse naam en leeftijd op (NPO, p. 20-22; Aanvraag Derde Landen Nederland, hierna VIB-NL). Gevraagd waarom u heeft gelogen, antwoordt u simpelweg: "ik dacht dat me dat veiligheid zou geven" (NPO, p. 22). De vaststelling dat u tweemaal verklaringen, in Duitsland en Nederland, aflegt die verschillen in uw verklaringen in België ondermijnt uw geloofwaardigheid en die van uw verklaringen sterk, in het bijzonder de vaststelling dat u er niet voor terugdeinst om geheel valselijke verklaringen (homoseksuele geaardheid) en redenen aan te geven om de asielautoriteiten te misleiden en internationale bescherming te verkrijgen. Immers, u werd in Nederland en Duitsland gewezen op uw

verantwoordelijkheden in de asielpcedure, inclusief het afleggen van volledige, waarachtige verklaringen (VIB-NL, zie aanmeldgehoor en nader gehoor; VIB-DUI, zie niederschrift). De verschoning die uw advocaat aanvoert (voor de tegenstrijdigheden met DVZ, zie infra, en de tegenstrijdigheden met andere landen), namelijk dat het allemaal al zeer lang geleden is en dat u misschien moeilijk verstaanbaar was, kunnen in het licht van bovenstaande verklaringen en flagrante tegenstrijdigheden niet worden aangenomen.

Uw geloofwaardigheid en die van uw voorgehouden problemen en vrees wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u bij DVZ een andere volgorde van gebeurtenissen (en data) opgaf dan voor het CGVS. U verklaarde dat u sinds 2013 actief was bij IPOB. Eind 2013, zou u benaderd zijn door Black Axe en midden 2014 kreeg u de deadline. U stopte hierdoor met school. Daarna, nadat u was gestopt met school, in december 2014, kreeg u problemen in uw dorp in Delta State, omwille van de vernietigde pijpleiding. Daarna, in januari 2015, werd u gearresteerd door de politie omwille van uw IPOB-activiteiten, maar kon ontsnappen. De problemen met uw gemeenschap voegt u later toe, nadat u door de DVZ-ambtenaar werd gevraagd of u nog andere problemen had van algemene aard (CGVS Vragenlijst d.d. 12/10/2021, hierna CGVS-V, p. 2-3). In tegenstelling, tijdens uw persoonlijk onderhoud geeft u volgende chronologie. U zou sinds begin 2014 actief zijn bij Biafra. Midden 2014, raakte u hierdoor in de problemen en verliet uw school. Daarna had u problemen in Owan (augustus 2014) en in Delta State (september 2014). U keerde dan terug naar school, waar u werd benaderd door Black Axe (november 2014; op een ander punt in uw persoonlijk onderhoud verklaart u reeds in januari 2015 te zijn benaderd) en een deadline kreeg voor toetreding (mei 2015) (NPO, p. 23-32, 48). U werd geconfronteerd met deze inconsistente chronologie, maar gaf hier geen verklaring voor (NPO, p. 55-56).

Verder komt ook specifiek de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van de Nigeriaanse autoriteiten sterk onder druk te staan door de vaststelling dat u in maart 2018 uw paspoort liet vernieuwen/vervangen bij de Nigeriaanse ambassade (in Berlijn) nadat u uw oude paspoort was verloren. U ging langs op de ambassade: "ik had een kopie van mijn verloren paspoort. Ik heb dit getoond, ze keken het na en in het systeem en zagen mij en dat alles in orde was, dus dan moest ik enkel nog vingerafdrukken geven, dan had ik een paspoort. (...) Het was het gewone proces" (NPO, p. 18-19; zie stavingstukken groene map in het administratief dossier). Uw aangevoerde verschoning dat het in Europa was (NPO, p. 55), verandert niets aan het feit dat u zich kenbaar maakte aan de Nigeriaanse autoriteiten, die u aanbrengt als uw vervolger. U stelt overigens dat u een kopie zou overmaken van uw oud paspoort, maar liet dit na (maakte enkel een kopie over van uw aanvraag tot hernieuwing) (NPO, p. 19; zie groene map van het administratief dossier). **Het is allesbehalve geloofwaardig dat u, in persoon, bij de Nigeriaanse ambassade een nieuw paspoort zou gaan aanvragen, indien u daadwerkelijk werd gezocht om te worden vervolgd door de Nigeriaanse autoriteiten. Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten en vormt opnieuw een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.** Dat de Nigeriaanse autoriteiten u voorts zonder enig probleem voorzien van een nieuw Nigeriaans paspoort, wijst er voorts op dat de Nigeriaanse autoriteiten u geenszins vervolgen, en aan u probleemloos consulaire diensten bieden.

Bovenstaande opmerkingen maken duidelijk dat uw geloofwaardigheid en die van uw relaas – voorgehouden problemen en vrees – reeds sterk in twijfel kan worden getrokken. Deze ongeloofwaardigheid wordt enkel verder bevestigd door de vaststelling dat u niet in staat blijkt gedetailleerde, consistente en doorleefde verklaringen af te leggen over de specifieke vervolgingsfeiten.

Betreffende uw problemen aan de universiteit van Port Harcourt (Rivers State) omwille van uw Biafra/IPOB-betrokkenheid, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Ten eerste, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, bent u inconsistent over de start van uw lidmaatschap. Bij DVZ, verklaarde u sinds 2013 actief te zijn bij IPOB (CGVS-V, p. 2-3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud, stelt u te zijn gestart in februari of maart 2014 (NPO, p. 24). Later nogmaals gevraagd wanneer u lid werd, antwoordt u aanvankelijk 2013, om vervolgens terug te komen op uw antwoord, dat het na de marine-rekrutering was, dus maart 2014 (NPO, p. 39). U linkt uw toetreding o.a. aan uw geweigerde marine-toetreding in januari/februari 2014 (NPO, p. 6-24). Het is dan ook opvallend dat u zo zou missen over uw toetreding tot IPOB. Immers, 2013 correspondeert noch met uw tijd op de universiteit (waar u studeerde sinds januari 2014), noch met de aanleiding van uw toetreding.

Ten tweede, u verklaarde voor DVZ dat u en anderen in januari 2015 werden gearresteerd tijdens het flyeren, maar dat u kon ontsnappen op weg naar het politiebureau (CGVS-V p. 2-3). Echter, wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u ooit werd gearresteerd, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 55). U werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid, waarop u stelt dat er mensen werden gearresteerd en dat

sommigen zijn ontsnapt, maar u persoonlijk niet (NPO, p. 55-56). Echter, de vaststelling dat u tweemaal heeft verklaard bij DVZ te zijn gearresteerd, maakt dat het CGVS deze verschoning niet accepteert.

Ten derde, moet u het antwoord schuldig blijven, of u geeft een antwoord dat tegenstrijdig is met de beschikbare landeninformatie, op een aantal kernvragen omtrent IPOB en Biafra. Opvallend gezien uw voorgehouden actief engagement bij IPOB: u overtuigde en motiveerde mensen, flyerde, ging naar "veel" meetings als "key member," woonde tien tot vijftien manifestaties bij, dat u "heel herkenbaar" was en echt "op de frontline" stond (NPO, p. 24-25, 35-36, 40-43). Zo verklaart u omtrent het ontstaan van IPOB, dat u niet zeker weet hoe lang het al bestaat, maar (van wat u hoorde en zag) bestond het al sinds 2006 (NPO, p. 25). Later nogmaals gevraagd, stelt u nu dat IPOB gesticht is in 2003 (NPO, p. 44). Gevraagd naar de omstandigheden, antwoordt u vaagweg: "het is gesticht door Nnamdi Kanu. Hij was niet de originele leider. De overleden Ojukwu was de leider van Biafra, de president. Na de oorlog enz. IPOB is in het geheim gesticht. Nnamdi Kanu heeft het in de openbaarheid gebracht. Kanu was een radiomaker in de UK. Hij was toen nog geen leider. Andere mensen waren leider. De naam is niet geweten, uit veiligheid. Die vroegere leiders wou politiek in de strijd brengen, om zo te discrimineren: als je niet van Biafra bent of een bepaalde etnie hebt, kan je niet toetreden. Dus, ze hebben die leider eruit gestuurd." U bevestigt vervolgens dat u niet de naam van die leider kent, want ze hebben zijn naam niet onthuld (NPO, p. 44). U voegt hier post factum nog aan toe: "IPOB come to the public domain in 2012,...but its has be on existence long time ago,... but it was knon to the pubilck in 2012. Nnamdi kanu,. And Uche Mefor,... where not the original,. Founder,. Of IPOB, thier name where hiden from the publicincluding us because i just join not too long before i fled Nigeria." (zie mail opmerkingen bij notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 17/04/2023). Uw verklaringen worden echter niet gestaafd door de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier, waarin wordt gesteld dat rond 2012 of 2014 de onafhankelijkheidsorganisatie Indigenous People of Biafra (IPOB) is voortgekomen uit de Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra (MASSOB), een andere Biafraanse onafhankelijkheidsgroep opgericht in 1999 door Ralph Uwazurike. IPOB werd opgericht door Nwannekaenyi 'Nnamdi' Kanu, die zich afscheidde van MASSOB. U verklaart verder dat toen Kanu bij IPOB kwam: "hij kondigde aan dat eender welke etniciteit of stam kon toetreden tot IPOB. Iedereen welkom. We moeten er geen stamzaken of politiek bijhalen" (NPO, p. 44), wat een bevreedende uitspraak is gezien IPOB een politieke organisatie is die strijd voor een onafhankelijk Biafra, voornamelijk voor Igbo's (zie blauwe map van het administratief dossier). Verder, verklaart u – correct – dat IPOB wordt bestempeld als terroristische organisatie, maar stelt incorrect dat het pas in 2020 was – in plaats van reeds in 2017 (NPO, p. 36-37 blauwe map). Gevraagd of er nog andere organisaties/bewegingen/partijen zijn die streven naar een onafhankelijk Biafra, antwoordt u dat er andere organisaties zijn, maar dat IPOB de voornaamste is. Doch, gevraagd naar deze andere organisaties, komt u niet verder dan vaagweg te stellen dat het iets is zoals ISM, maar dat u niet weet wat het betekent (NPO, p. 45). Gevraagd of Biafra reeds eerder onafhankelijk is geweest, antwoordt u – correct – bevestigend, maar stelt vervolgens foutief dat het twee jaar was, ongeveer begin 1985 tot 1987 tijdens de oorlog (NPO, p. 45) – in plaats van mei 1967 tot januari 1970 (zie blauwe map). Gevraagd of er een bepaalde dag is die gevierd wordt in Biafra, antwoordt u dat er iets is, maar dat u niet exact weet wat het is. Gevraagd wat er is, antwoordt u de dag dat de oorlog begon (NPO, p. 45) – opnieuw kan u slechts vaagweg antwoorden. U stelt verder dat een deel van IPOB zich midden 2014 hervormde tot de security van IPOB, een groep om IPOB te verdedigen tegen de Nigeriaanse politie (NPO, p. 25) – er werd echter hieromtrent geen landeninformatie gevonden, enkel met betrekking tot Biafra Secret Service (gerapporteerd in 2017) en Eastern Security Network (opgericht in 2020) (zie blauwe map). In uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud (zie mail d.d. 17/04/2023) geeft u plotseling wel antwoord op verscheidene vragen omtrent IPOB, waar u eerder niet op kon antwoorden (e.g. feestdag Biafra, andere organisaties, enz.). Het betreft hier louter een post factum-toevoeging – nadat u deze informatie heeft kunnen opzoeken – en verandert dus niets aan de vaststelling dat u deze antwoorden niet kan geven tijdens uw persoonlijk onderhoud, wat nochtans wel kan verwacht worden van iemand met het, door u geschetste, actief profiel. Het is het allesbehalve geloofwaardig dat u zo onwetend zou zijn.

Ten vierde, u verklaart dat er in juni of juli 2014 – u bent inconsistent over de maand – een grote clash plaatsvond in Port Harcourt tussen IPOB en de Nigeriaanse politie tijdens een IPOB-manifestatie (NPO, p. 25, 41-42), waarbij u ook zelf aanwezig was (NPO, p. 41). Omwille van uw aanwezigheid én omdat ze wisten dat u mensen motiveerde voor IPOB, kwam uw naam in 'het systeem' terecht (NPO, p. 25, 42). Er werd echter geen landeninformatie teruggevonden over dit incident, noch bracht u zelf landeninformatie aan. Opvallend, aangezien er volgens u 400-500 mensen aanwezig waren, dat er ongeveer 50 mensen werden gearresteerd en ook in de daaropvolgende periode nog arrestaties plaatsvonden, dat er mensen gewond raakten, en er eigendom werd vernield (NPO, p. 42). Bijkomend, werd er wel in landeninformatie (Amnesty International rapport, d.d. 2016) teruggevonden dat: "de autoriteiten stonden aanvankelijk toe dat IPOB-bijeenkomsten plaatsvonden, maar sinds september 2015 beweren autoriteiten dat IPOB een bedreiging vormt voor de veiligheid van Nigeria" (zie blauwe map).

Tot slot, besloot u na dit beweerde incident ook niet om Nigeria te verlaten. U verhuisde simpelweg naar een andere plaats in Nigeria (NPO, p. 26) en stelt uitdrukkelijk (voor uw definitieve vertrek) geen intentie te hebben gehad om te vertrekken (NPO, p. 9). Een weinig logische keuze gezien u stelt dat u werd gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten. Hiermee samenhangend, is ook uw keuze om later (na uw andere problemen) opnieuw terug te keren naar Port Harcourt weinig logisch: "vroeg hoe de situatie was met de politie was, die me zocht op school. Hij (kamergenoot) zei dat het eerst wel heftig was, maar nu al wat gekalmeerd dat ze minder serieus zochten. Ik keerde terug naar school. Alles was gewoon" (NPO, p. 28). Beide keuzes ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw aangehaalde problemen en vrees.

Betreffende uw problemen in Owan (Edo State), waarbij u (onterecht) werd beschuldigd door de Nigeriaanse autoriteiten van de dood van een Fulani-herder in de een clash tussen de Owangemeenschap en Fulani-herders, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Ten eerste, haalt u dit 'probleem' pas aan nadat u door de DVZ-ambtenaar werd gevraagd of u, naast uw uiteengezette redenen, nog andere problemen van algemene aard heeft (CGVS-V, p. 3).

Ten tweede, bent u tegenstrijdig over wie overleed: waar u bij DVZ nog sprak van vermoorde 'herders' (meervoud) (CGVS-V, p. 3), stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud dat slechts één herder (enkelvoud) stierf (NPO, p. 25).

Ten derde, u verklaart aanvankelijk "ik weet niet hoe, maar mijn naam kwam terecht op een lijst van mensen die betrokken waren in deze dood" (NPO, p. 25). Echter, vervolgens blijkt u plotseling wel te weten waarom uw naam werd toegevoegd, namelijk omdat deel van het vernietigde land (wat aan de grondslag lag van de 'wraak'/clash) van uw vader was (NPO, p. 25-26, 37, 51). Later, voegt u hier ook nog aan toe dat het ook was omdat u thuis was (NPO, p. 26, 51). Ondanks dat u dus eerder onwetend was, bevestigt u vervolgens uitdrukkelijk aan de Protection Officer dat de hoofdredenen van uw vermoede betrokkenheid waren: omdat u thuis was en omdat uw vader zijn land was betrokken in de clash (NPO, p. 51). Deze versie past u later alsnog aan: "voordat ik ben vertrokken... waarom de politie dacht dat ik was betrokken, was omdat voor de gemeenschap naar de velden ging om wraak te nemen, zijn ze langs mijn huis gepasseerd en hebben ze me uitgenodigd om mee te gaan" (NPO, p. 54). Gevraagd hoe de politie wist dat u thuis was, antwoordt u dat uw burens dat hebben verteld en dat uw huis niet ver was van het politiekantoor (NPO, p. 51). Gevraagd wat uw burens hebben verteld, stelt u dit niet te weten (NPO, p. 51-52). Gevraagd hoe u weet dat uw burens tegen de politie hebben gezegd dat u thuis was, stelt u nu dat u niet weet wie het aan de politie heeft gezegd, maar dat u wel weet dat de politie u heeft gezien, alsook dat uw dorp niet zo groot was, dus dat de politie ook uw burens waren. Door de Protection Officer gevraagd of de politie dus zelf heeft gezien dat u thuis was, antwoordt u bevestigend, dat het slechts een korte afstand was. Ter bevestiging herhaald door de Protection Officer dat de politie dus zelf heeft gezien dat u thuis was en daardoor stelde dat u betrokken was, antwoordt u nu dat u niet weet hoe de politie wist dat u thuis was (of ze het zelf hebben gezien, of dat de burens het hebben gezegd) (NPO, p. 52). Om dan later nog te stellen dat u denkt dat de politie heeft gehoord hoe u werd uitgenodigd door de gemeenschapsleden om mee te gaan (NPO, p. 54), waarbij al de kanttekening gemaakt kan worden of ze dan ook niet zouden gehoord hebben hoe u weigerde. Bovenstaande verklaringen tonen duidelijk aan dat u herhaaldelijk uw antwoorden wijzigt, wat de geloofwaardigheid ervan (en van uw problemen) geheel onderuit haalt. Bijkomend kan ook nog de bedenking gemaakt worden waarom, indien de politie daadwerkelijk op de hoogte was van uw aanwezigheid (NPO, p. 26, 51) én indien u daadwerkelijk reeds werd gezocht omwille van uw IPOB-activiteiten (NPO, p. 51), ze u niet zijn komen arresteren.

Ten vierde, blijkt u ook gewoon te zijn vertrokken nadat u hoorde – zelfs vooraleer u vernam dat u werd gezocht door de politie, wat u pas hoorde toen uw familie u dit de volgende dag telefonisch meldde (NPO, p. 51) – dat er een herder was gedood, omdat u "wist" dat de politie zou komen (NPO, p. 26).

Ten vijfde, blijkt u ook maar summier op de hoogte van de details van deze gebeurtenis. Zo weet u niet wie er is gestorven ("een veehouder") (NPO, p. 25), niet wie van de gemeenschap de moord heeft gepleegd (NPO, p. 53-54), niet hoe groot de gemeenschapsgroep was (NPO, p. 54), en u kan van een aantal (dichte vrienden) zeggen dat zij zijn gearresteerd, maar niet het totaal gearresteerde mensen (en stelt hier zelfs over "neen. Ik was verveeld met andere zaken, daarom gaf ik er weinig aandacht aan. Ik was niet betrokken") (NPO, p. 54).

Tot slot, dient er opnieuw opgemerkt te worden dat ook na dit incident/probleem u niet besloot om Nigeria te verlaten, maar verhuisde opnieuw simpelweg naar elders in Nigeria (NPO, p. 26) en had geen intentie Nigeria te verlaten (NPO, p. 9), ondanks dat u dus zogezegd door de Nigeriaanse autoriteiten zou worden gezocht voor twee verschillende incidenten.

Betreffende uw problemen in Amadaja (Delta State), waarbij u een pijplijn vernielde en op de vlucht sloeg om vervolging (bestrafing) door de Nigeriaanse autoriteiten te voorkomen, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Vooreerst, dient benadrukt te worden dat een vervolging/bestrafing door de Nigeriaanse autoriteiten voor een door u begaan misdrijf getuigt van een normale rechtsgang. U werd hierop ook gewezen door de Protection Officer tijdens het interview (NPO, p. 46). Echter, het CGVS hecht geen geloof aan uw betrokkenheid bij dit incident.

Ten eerste, is het al opmerkelijk dat u over het incident/probleem in Owan verklaart: "ik was er niet bij betrokken. Ik was ontsnapt op school, dan had ik ineens nog een nieuw ander probleem" (NPO, p. 51), om u dan vervolgens alsnog opzettelijk verder in de problemen (met de Nigeriaanse autoriteiten) te werken door deel te nemen aan deze operatie.

Ten tweede, zoals eerder reeds werd opgemerkt, bent u inconsistent in de situering van deze gebeurtenis: waar u bij DVZ deze feiten situeert in december 2014 (CGVS-V, p.), stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze zich hebben voorgedaan in september 2014 (NPO, p. 27-28).

Ten derde, u haalt aan dat de gemeenschap, onder meer, boos was/is, omdat de olieontginning door de overheid de grond en omgeving beschadigde, namelijk. "hoe de ruwe olie werd onttrokken en hoe er werd gemorst, dat beschadigde de natuur en er stierven, onder andere, vissen" (NPO, p. 26-27). Ook wanneer u gevraagd wordt naar uw motivatie om deel te nemen aan deze operatie, geeft u aan dat jullie worden uitgebuit en misbruikt, dat de gemeenschap compensatie wil voor de geleden schade aan de natuur en omgeving (NPO p. 46). Het is dan ook geheel onbegrijpelijk dat jullie een pijplijn, die in gebruik was, zouden vernietigen (in plaats van, bijvoorbeeld, dichtdraaien): "de olie spoot overal, morste over de gehele plaats" (NPO, p. 29). De Protection Officer confronteerde u hiermee, waarop u antwoordt – zonder verschooning te bieden – "dit is ook wat nonkel zei, dat we de pijplijn niet hadden moeten vernietigen, maar moeten vastzetten. De reden dat we het deden was om aandacht te vragen. Anders zouden ze niets doen. Er gebeurt niets" (NPO, p. 46).

Ten vierde, u verklaart dat er reeds verscheidene – onschuldige – mensen voor dit misdrijf werden gearresteerd en (sommigen) veroordeeld (NPO, p. 28-29). Door de Protection Officer gevraagd of ze u dan wel nog zoeken, antwoordt u bevestigend, dat de gemeenschap een lijst van de daders heeft overgedragen. De overheid weigert, uit chantage, ook om de onschuldige gearresteerden vrij te laten (NPO, p. 46). Geopperd door de Protection Officer dat het dan toch een beetje schande zou zijn voor de overheid om te bekennen dat ze de verkeerde personen hebben gearresteerd en veroordeeld en dat jullie eigenlijk de echte daders zijn, antwoordt u ontwijkend: "dat is voor hun. Ze nemen die onschuldige mensen en hierdoor heeft de gemeenschap onze namen gegeven, van de echte daders.

Ze zeiden dat wij moeilijk zouden zijn te vinden en zolang we er niet zijn, zullen die andere mensen in arrestatie blijven." U bevestigt dat de politie weet dat jullie de echte daders zijn door de lijst. Geopperd door de Protection Officer dat het woord tegen woord is (gemeenschap vs. jullie) en hoe de politie dan zelfs kan weten wie de waarheid spreekt, antwoordt u dat de lijst is opgesteld door de ouders van de valselijk gearresteerde personen (NPO, p. 46-47), wat het dus enkel meer bevreedend maakt, aangezien deze personen zeker reden hebben om u, in de ogen van de politie, valselijk te beschuldigen.

Ten vijfde, blijkt u slechts summier op de hoogte van de situatie in Niger Delta: u kan slechts één andere militantengroep noemen (Niger Delta Avengers), stelt foutief dat de eerste militantengroep geleid werd door Dokubo (zie blauwe map) en kent niet de naam van Dokubo's groep. U verklaart dat de andere groepen criminelen zijn, die pijpleidingen kapotmaken en slechte zaken doen, zoals buitenlanders kidnappen, opdat Shell compensatie zou betalen. U verklaart verder: "er zijn veel groepen, maar ik geef er niet zoveel om" (NPO, p. 47). Uw gebrek aan interesse ondermijnt enkel verder de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid. Immers, indien het u allemaal niet zoveel kan schelen, kan er niet ingezien worden waarom u zich hiermee zou inlaten als u al verscheidene andere problemen had.

Ten zesde, u diende eerder ook een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. Gevraagd of u daar tijdens uw interview dezelfde redenen heeft gegeven als in België, antwoordt u verbazingwekkend genoeg: "niet volledig, niet allemaal, zoals hier. Ik gaf ze alleen wat ik dacht dat nodig was dan. Eén reden." Gevraagd waarom, antwoordt u simpelweg, dat u dacht dat dat voldoende was, dat ze alleen die informatie nodig hadden (NPO, p. 20). Uw uitleg kan absoluut niet als verschooning dienen. Er rijst eerder een sterk vermoeden dat u uw verhaal simpelweg wenst aan te dikken voor het CGVS met bijkomende motieven. Deze conclusie wordt gesterkt door het geheel aan vaststellingen betreffende uw algehele geloofwaardigheid en de

geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, en dat u in Duitsland bevestigde voldoende gelegenheid te hebben gehad om de belemmeringen voor een teruggeleiding naar een ander land uiteen te zetten (zie niederschrift VIB-DUI).

U verklaart dat u enkel over bovenstaand probleem heeft verteld (NPO, p. 37), maar dat uw verklaringen hierover wel waarachtig zijn (NPO, p. 37-38). Nochtans verschillen uw verklaringen met die in België: zo heeft u in Duitsland verklaard dat dit incident is gebeurd in 2016, toen u op school zat (zie niederschrift VIB-DUI), en dat u zich hierna maandenlang heeft verstopt voor militanten (en dan uw land verliet) (zie bescheid VIB-DUI). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden (slechts één motief en ander moment in uw relaas), maar gaf hiervoor geen enkele verklaring (NPO, p. 55-56).

Tot slot, ook na dit incident, besloot u niet om Nigeria te verlaten, en had u geen intentie hiertoe (NPO, p. 9). Integendeel, u keerde terug naar Port Harcourt, een plaats waar u reeds eerder in het vizier zou hebben gelopen van de Nigeriaanse autoriteiten. U stelt hierover: "vroeg hoe de situatie was met de politie was, die me zocht op school. Hij (kamergenoot) zei dat het eerst wel heftig was, maar nu al wat gekalmeerd dat ze minder serieus zochten" (NPO, p. 28). Het blijft echter geheel onlogisch dat u uw land niet zou verlaten als u daadwerkelijk vervolgd werd door de Nigeriaanse autoriteiten (voor drie verschillende incidenten), en zelfs het risico neemt om vrijwillig terug te keren naar Port Harcourt, een plaats waar u reeds werd gezocht.

Betreffende uw problemen aan de universiteit in Port Harcourt (Rivers State), waarbij u door Black Axe werd gedwongen om lid te worden, omdat uw moedervlek hetzelfde was als hun geheim symbool, en waardoor uw familie in Nigeria later ook werd bedreigd, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Vooreerst, dient er opgemerkt te worden dat uw verhaal an sich al bevreemdend is. Zo verklaart u dat Black Axe wenste dat u toetrad, omdat uw geboortevlek een match zou zijn met hun geheim symbool (NPO, p. 30). Nochtans, is uw geboortevlek allesbehalve opmerkelijk: een simpele ovaal (zie groene map van het administratief dossier; NPO, p. 30). Door de Protection Officer geïnformeerd of u het geheim symbool heeft gezien, antwoordt u ontkennend, dat u er zelfs niet naar heeft gevraagd, want u wou er niets mee te maken hebben (NPO, p. 31, 49). Door de Protection Officer geconfronteerd dat uw geboortevlek er toch vrij normaal uitziet en of u zich hierbij dan geen vragen heeft gesteld, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 49).

Ten eerste, dient er opgemerkt te worden dat u deze vervolgingsfeiten, zoals hierboven ook reeds werd opgemerkt, niet consistent kan situeren. Bij DVZ, stelde u dat Black Axe eind 2013 heeft gevraagd om lid te worden, om u vervolgens midden 2014 een deadline van twee weken te geven om alsnog aan te sluiten, dat ze u anders zouden vermoorden (CGVS-V, p. 2-3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud, stelt u dan weer dat u in november 2014 werd benaderd om toe te treden tot Black Axe en in mei 2015 een deadline van twee weken kreeg (NPO, p. 30-31). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud, stelt u plotseling dat ze u reeds voor het eerst benaderden in januari 2014 (NPO, p. 48).

Ten tweede, zijn uw verklaringen omtrent de bedreigingen inconsistent. Zo verklaart u aanvankelijk dat ze u ongeveer tien keer hebben bedreigd (NPO, p. 31). Later, stelt u dat ze u eerst acht of negen keer hebben gevraagd om toe te treden, en vervolgens nog ongeveer zes keer met geweld hebben bedreigd, wat dus plotseling neerkomt op veertien of vijftien bedreigingen (NPO, p. 31-32).

Ten derde, u geeft aan dat uw familie (ouders, broers en zussen) steeds werden bedreigd, opdat ze u zouden overtuigen om terug te keren naar Nigeria (NPO, p. 11-12, 15-18). Doch, zijn uw ouders nooit verhuisd (NPO, p. 10), en ook uw zus verliet Nigeria pas in augustus 2022 (NPO, p. 11). Bijkomend, zijn uw verklaringen over hoe u op de hoogte bent van deze bedreigingen ten opzichte van uw familie, tegenstrijdig. Gevraagd met wie in Nigeria u contact heeft of heeft gehad sinds u daar bent vertrokken, antwoordt u met uw ouders, nonkel en verloofde (NPO, p. 13). Gevraagd waarover jullie spreken, antwoordt u: "ze vragen hoe het met mij is, over het leven dat ik hier aan het leiden ben." Gevraagd of er nog iets meer is, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 13). Later gevraagd of u ook contact heeft met uw broers en zussen, antwoordt u nu alsnog bevestigend. U stelt dat ze naar uw leven vragen, hoe het met u gaat en dat ze u missen. Gevraagd of er nog iets meer is, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 15). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat wanneer u door de Protection Officer gevraagd werd hoe u op de hoogte was van de aanval op uw zus E., u antwoordt dat uw ouders u dit hebben verteld, dat ze u ervoor ook al hadden verteld over de andere bedreigingen (NPO, p. 15) – wat dus tegenstrijdig is met bovenstaande verklaring omtrent jullie contact. Vervolgens, stelt u nu dat uw zussen rechtstreeks tegen u vertellen over de bedreigingen, dat zij dit niet tegen uw ouders vertellen, en dat zij u ook vertellen over de bedreigingen ten opzichte van uw ouders, want dat uw ouders dit niet rechtstreeks tegen u zeggen (NPO, p. 16) – u spreekt uzelf hier dus opnieuw tegen. Door de Protection Officer ter bevestiging gevraagd of uw zussen u vertellen over de bedreigingen ten opzichte van uw ouders, dat uw ouders dit nooit rechtstreeks tegen u hebben gezegd, antwoordt u bevestigend (NPO, p. 16), om dan vervolgens toch te

stellen dat uw ouders het wel tegen u zeggen, maar niet de hele tijd (NPO, p. 16-17). Uw tegenstrijdige, wisselden verklaringen omtrent hoe u op de hoogte bent van de aangehaalde bedreigingen ten opzichte van uw familie, ondermijnen de geloofwaardigheid van deze bedreigingen volledig.

Betreffende de bedreigingen, is het ook opvallend dat u verklaart dat deze pas zijn begonnen in 2018, omdat Black Axe toen pas ontdekte dat u zich niet ergens in Nigeria verborgen hield, maar buiten Nigeria was. Gevraagd waarom ze uw familie niet opzochten toen ze vermoedden dat u nog in Nigeria was, antwoordt u: "ze zochten me op zichzelf in Nigeria. Ze deden alles en probeerden me te vinden, zonder dat ze naar mijn ouders gingen." Gevraagd hoe u dit weet, stelt u dat Black Axe dit heeft verteld toen ze uw ouders opzochten: "ze vertelde alles over hoe ze me zochten in Nigeria, omdat ze niet wisten dat ik niet meer in Nigeria was, dat mijn ouders niets mochten verbergen." Door de Protection Officer gesteld dat het toch maar vreemd is dat Black Axe zomaar hun methode vertelt, antwoordt u vaagweg dat het was zodat uw ouders niets zouden achterhouden, dat ze wisten dat u niet meer in Nigeria was (NPO, p. 33).

Ten vierde, zijn ook uw verklaringen over de cultgroep wisselend. U verklaart aanvankelijk dat Black Axe en Neo Black Movement dezelfde groep zijn, gekend onder een andere naam (NPO, p. 17). Echter, vervolgens stelt u dat "erna was er een conflict in de groep, (...), en dan is de groep gesplitst, daarom heb je Black Axe en Neo Black Movement." (NPO, p. 47) – dus niet dezelfde groep. Waar landeninformatie ook niet eenduidig is hierover (zie blauwe map), zou er van u wel verwacht mogen worden dat u hierover consistent bent in uw verklaringen. Verder, gevraagd naar symbolen of kenmerken in de kledij van Black Axe, stelt u dat ze zich in geel en zwart kleden, dat ze een gele baret hebben met daarop een logo, nl. twee geketende handen en een bijl die deze ketting probeert stuk te slaan, wat van Neo Black Movement is. Gevraagd of het dus niet het logo van Black Axe is, antwoordt u ontkennend, dat ze hetzelfde logo hebben. Door de Protection Officer ter bevestiging gevraagd of het logo van Black Axe dus twee geketende handen en een bijl is, antwoordt u nu terug dat het eigenlijk het logo van Neo Black Movement is. Gevraagd wat dan het logo van Black Axe is, antwoordt u nu tegenstrijdig met uw eerdere beschrijving van hun kledij: "Black Axe gebruikt diezelfde gele kledij, maar zonder logo erop. Maar, Neo Black Movement heeft dat logo, maar het is hetzelfde." Gevraagd of Black Axe een eigen logo heeft, antwoordt u nu dat u dit niet weet (NPO, p. 49-50).

Bovendien, blijkt u er ook niet van op de hoogte dat Aye en Black Axe dezelfde groepering is (NPO, p. 51; blauwe map van het administratief dossier).

Tot slot, gevraagd waarom u zich niet heeft gewend tot de Nigeriaanse autoriteiten, antwoordt u dat dit niet mogelijk was, omdat u reeds werd gezocht – wat hierboven al ongeloofwaardig werd bevonden (NPO, p. 50). Gevraagd waarom uw familie zich nooit heeft gewend tot de politie voor de bedreigingen of tot uw nonkel (die werkte bij DSS), antwoordt u vaagweg dat ze ook bang waren van die aanklachten. Gesteld door de Protection Officer dat zij hier toch niets mee hadden te maken, antwoordt u dat het wel uw ouders bleven, dat dit hun reden was om niets te doen (NPO, p. 50).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw geloofwaardigheid en die van uw relaas – namelijk vaststellingen over uw asielaanvragen in andere Europese landen, uw geheel verschillende chronologie van vervolgingsfeiten tussen DVZ en het CGVS, en dat u zich nog heeft gewend tot uw nationale autoriteiten ondanks dat u diezelfde autoriteiten aanvoert als een vervolger – in combinatie met bovenstaande vaststellingen over de individuele vervolgingsfeiten – namelijk dat u er allesbehalve in slaagt om doorleefde, consistente en gedetailleerde verklaringen af te leggen – waarbij ook de ongeloofwaardigheid van het ene vervolgingsfeit die van de andere vervolgingsfeiten versterkt, maakt dat er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer **de mate van willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West

Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo (waar u bent geboren, opgegroeid en waar uw ouders woonachtig zijn) en de deelstaat Delta (waar uw familie van afkomstig is) actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.** U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw origineel Nigeriaans paspoort voor, wat de verklaringen rond uw identiteit en nationaliteit ondersteunt, dewelke niet meteen ter discussie staan.

U legt een foto neer van uw toelating tot de universiteit. Er dient echter opgemerkt te worden dat dit zuiver een bewijs is dat u werd toegelaten aan de universiteit, niet dat u daar daadwerkelijk heeft gestuurd én helemaal niet dat u tijdens uw studietijd in contact kwam met IPOB en Black Axe.

U legt daarnaast ook foto's van uw geboortevlek en een document i.v.m. de hernieuwing van uw paspoort neer, wat hierboven reeds werd besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 april 2023. De opmerkingen die u formuleerde – aanvullingen omtrent IPOB – werden hierboven reeds behandeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
- Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
- Schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoeker stelt ten aanzien van de bestreden beslissing:

“Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan het relaas van verzoekende partij omwille van haar verklaringen tijdens haar asielaanvragen in verschillende EU landen: [...]

]

Verzoekende partij heeft eerlijk toegegeven dat zij incorrecte informatie heeft doorgegeven in Nederland omdat zij bang was terug een weigering te ontvangen op basis van enkel haar politiek relaas zoals in Duitsland en Frankrijk. Daarnaast moedigde andere asielzoekers verzoekende partij aan om te liegen over haar seksualiteit. Verzoekende partij was ten einde raad en vertrouwde op het advies van deze mensen en besloot finaal te liegen over haar seksualiteit, maar zij benadrukt dat zij altijd consistent is geweest over haar politieke activiteiten en vrees. Zij heeft oprecht spijt en hoopt op enige begrip en empathie voor de moeilijke situatie waarin zij zich bevond en de wanhoop die zij voelde. Verzoekende partij beseft dat zij een erg grote fout heeft gemaakt en heeft zich in België volledig herpakt en – zeer uitgebreid - haar echt relaas gedaan én ditmaal alle motieven toegelicht. Verzoekende partij wenst ook te benadrukken dat België zich niet zomaar kan verschuilen achter de motieven van de andere EU landen en dat België eveneens gehouden is aan de individuele onderzoekplicht op objectieve wijze.

II.1.5 Verwerende partij verwijt verzoekende partij vervolgens een verschillende chronologie en kennis van jaartallen, enz aangaande de gebeurtenissen: [...]

Verzoekende partij merkt op dat de feiten van 10 jaar geleden dateren, dat zij in de tussentijd bijzonder veel heeft meegemaakt en al jaren in Europa rondzwerft. Het is voor haar een zeer moeilijke en traumatische periode geweest nadat zij zowel gezocht werd door zowel de Nigeriaanse overheid als de Black Axe groepering. In haar hoofd is het chaos. Het is voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om zich nog exacte data en jaartallen voor de geest de halen, zoveel jaren na datum. Verzoekende partij heeft geen fotografisch geheugen en had een beetje meer begrip en inlevingsvermogen verwacht van verwerende partij. Het is duidelijk dat verwerende partij zich niet heeft kunnen inleven in de levensomstandigheden en al het geen verzoekende partij heeft meegemaakt en verwacht als het ware een chronologie van de feiten en verblijfplaatsen die tot op de week zou moeten kloppen. Dit is niet ernstig. Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan.

II.1.6 Voorts trekt verwerende partij de politieke betrokkenheid bij de Biafra/IPOB van verzoekende partij in twijfel omwille van haar weinige kennis over de geschiedenis van de organisatie: [...]

(...)

Verzoekende partij benadrukt dat zij naar best vermogen geantwoord heeft op de vragen die haar werden gesteld over de geschiedenis van de IPOB en verwijst in dit verband naar de verklaringen die zij heeft afgelegd doorheen haar groot onderhoud bij de CGVS. Zij meent dat er haar geen resultaatsverplichting kan worden opgelegd om alle gestelde vragen over het ontstaan van de organisatie juist te beantwoorden en dat het er op aankomt om de geloofwaardigheid van de verklaringen die zij heeft afgelegd te toetsen aan haar persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met haar persoonlijkheid en achtergrond. Voor haar was immers het doel belangrijk daar zij een tegenslag kende bij de marine, zij zich geen volwaardige burger voelde in Nigeria als Christen en zij zich kon bevinden in de ideologie van de IPOB: [...]

(p. 38-39, CGVS)

De beperkte kennis over de geschiedenis leidt evident niet automatisch tot een beperkt engagement. Immers, verzoekende partij deelde flyers uit en registreerde zichzelf officieel als lid: [...]

(p. 40, CGVS)

Zij kon ook uitvoerig vertellen over de manifestaties die hebben plaatsgevonden en merkt op dat zij opnieuw niet zeker is over het exact jaartal waarin deze plaatsvonden, doch kon hierover uitvoerig en doorleefd vertellen tijdens haar groot onderhoud: [...]

(p. 41-43, CGVS)

II.1.7 Verwerende partij stelt verder geen geloof aan de problemen van verzoekende partij aangaande de problemen ontstaan in Owam (Edo State) en motiveert als volgt: [...]

(...)

Verzoekende partij wenst vooreerst op te merken dat zij deze problematiek pas aanhaalde bij de vraag “problemen van algemene aard” daar zij eerder gefocust was op haar problemen aangaande haar politieke activiteiten en de overheid alsook de groepering Black Axe, niet met de “gewone burgers” zijnde de landbouwers en de veehouders in Owen van Nigeria. Desalniettemin heeft verzoekende partij deze problematiek kort toegelicht tijdens haar klein onderhoud bij de DVZ en uitvoerig, voor zover zij zelf op de

hoogte was, tijdens haar groot onderhoud bij het CGVS en vraagt verzoekende partij zich terecht af welk punt verwerende partij wenst te maken. Verder wenst verzoekende partij te benadrukken dat zij het dorp onmiddellijk verliet nadat zij over het incident hoorde uit schrik voor de politie daar zij al gezocht werd voor haar andere activiteiten: [...]

(p. 25, CGVS)

[...]

]

(p. 26, CGVS)

Ook de ouders waren niet thuis op het moment dat het incident plaatsvond en hadden zelf aldus niet veel informatie daarover: [...]

(p. 26-27, CGVS)

Wat betreft de reden dat de politie verzoekende partij verdacht van het incident omtrent de dood van de Fulani herder en hoe de politie erachter kwamen dat verzoekende partij thuis was, wenst verzoekende partij het volgende te verduidelijken. Dit incident vond bijna 10 jaar geleden plaats en verzoekende partij heeft zelf niet veel informatie hierover, maar zij was zeker dat de politie erachter kwamen dat zij thuis was. Echter, verzoekende partij weet niet hoe de politie dit hebben achterhaald en was aan het meedenken over de mogelijkheid zoals via de burens of dit zelf gezien te hebben: [...]

En verzoekende partij benadrukt dat haar naam reeds op een lijst stond, zij zich “per toeval” thuis bevond waar het incident zich afspeelde en de politie haar hebben gezien en dus een extra reden kregen om verzoekende partij te verdenken en beschuldigen.

II.1.8 Tot slot stelt verwerende partij het volgende: [...]

Het is frappant dat verwerende partij toegeeft geen eenduidige informatie te beschikken over de groepering Black Axe, maar wel verwacht dat verzoekende partij dit tot in detail kent. Verzoekende partij merkt op dat zij niet begreep de eerste keer dat verwerende partij vroeg over de groeperingen, verzoekende partij de splitsing diende uit te leggen en derhalve antwoordde zij bevestigend op de vraag van verwerende partij of zij dezelfde groep zijn. Verzoekende partij doelde hiermee aldus op de originele partij alvorens de splitsing, maar heeft daarna uiteengezet wat zij zelf weet over de groepering: [...]

(...)

(p. 47 e.v. CGVS)

II.1.9 Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk is gegaan, ten onrechte geen geloof hecht aan haar verblijf in Maiduguri en de problemen die zij heeft gekend.

II.1.10 Zij meent ook dat verwerende partij haar relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en haar ten onrechte internationale bescherming heeft ontzegd.

Verzoekende partij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

II.1.11 Mocht Uw Raad, per impossibile van mening zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij is van mening dat zij bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het is duidelijk dat de veiligheidssituatie in Nigeria op dit moment zeer volatiel is. De verzoekende partij vreest bovendien om persoonlijk gevisieerd te worden, aangezien zij als terugkeerder uit het Westen als “rijk” gepercipieerd zal worden.

[...]

Ook verzoekende partij gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud enkele voorbeelden van willekeurig geweld waarmee zij geconfronteerd werd (supra). Het land wordt op dit moment getroffen door geweld uitgaande van verschillende actoren gaande van o.a. gewapende bendes tot Boko Haram -waaraan verzoekende partij is kunnen ontsnappen- en zelfs de Nigeriaanse politie. Ieder van deze conflicten eisen een hoog aantal burgerslachtoffers (stuk 3): [...]

Het land heeft inderdaad ook nog steeds te kampen met zeer hoge mate van politiegeweld. Het is duidelijk dat de gemoederen snel hoog kunnen oplopen, zoals verzoekende partij onder lijve heeft ondervonden: [...]

ACLED publiceert jaarlijks een lijst met “10 conflicts to worry about”. In de lijst van 2022 staat ook de situatie in Nigeria (stuk 4): [...]

Het is duidelijk dat de voorspellingen van ACLED uitkomen. Zo berichtten ze bijvoorbeeld in laatste maanden van 2022: [...]

[overzicht landeninformatie inzake gewelddadige incidenten]

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus duidelijk dat het geweld in het land wijdverspreid is, en dat geen enkele regio eraan ontsnapt (stuk 3, p. 78): [...]

Verzoekende werd in Nigeria het slachtoffer van dit willekeurig geweld, en ze verloor er ook haar vader aan. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de situatie in Nigeria op dit moment wel degelijk “een

uitzonderlijke situatie [is] waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Nigeria, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon"

Zij meent dan ook dat zij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire beschermingsstatus en dat verwerende partij haar ten onrechte een negatieve beslissing heeft gegeven."

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De bestreden beslissing stelt:

*"Verder komt ook specifiek de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van de Nigeriaanse autoriteiten sterk onder druk te staan door de vaststelling dat u in maart 2018 uw paspoort liet vernieuwen/vervangen bij de Nigeriaanse ambassade (in Berlijn) nadat u uw oude paspoort was verloren. U ging langs op de ambassade: "ik had een kopie van mijn verloren paspoort. Ik heb dit getoond, ze keken het na en in het systeem en zagen mij en dat alles in orde was, dus dan moest ik enkel nog vingerafdrukken geven, dan had ik een paspoort. (...) Het was het gewone proces" (NPO, p. 18-19; zie stavingstukken groene map in het administratief dossier). Uw aangevoerde verschoning dat het in Europa was (NPO, p. 55), verandert niets aan het feit dat u zich kenbaar maakte aan de Nigeriaanse autoriteiten, die u aanbrengt als uw vervolger. U stelt overigens dat u een kopie zou overmaken van uw oud paspoort, maar liet dit na (maakte enkel een kopie over van uw aanvraag tot hernieuwing) (NPO, p. 19; zie groene map van het administratief dossier). **Het is allesbehalve geloofwaardig dat u, in persoon, bij de Nigeriaanse ambassade een nieuw paspoort zou gaan aanvragen, indien u daadwerkelijk werd gezocht om te worden vervolgd door de Nigeriaanse autoriteiten. Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees voor de***

Nigeriaanse autoriteiten en vormt opnieuw een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Dat de Nigeriaanse autoriteiten u voorts zonder enig probleem voorzien van een nieuw Nigeriaans paspoort, wijst er voorts op dat de Nigeriaanse autoriteiten u geenszins vervolgen, en aan u probleemloos consulaire diensten bieden.”

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van voorstaande pertinente verstellingen.

Verzoekers handelen is een negatieve indicatie is ten aanzien van zijn voorgehouden vrees ten opzichte van de Nigeriaanse autoriteiten.

5. De bestreden beslissing stelt in het feitenrelaas:

“U reisde via Niger en Libië naar Italië, waar u aankwam op 25 december 2016. U reisde verder naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende in februari 2017.

Uw verzoek werd, omwille van de Dublin-regelgeving, niet ten gronde behandeld. Tijdens uw interview, gaf u slechts één asielmotief op, omdat u dacht dat dit voldoende zou zijn. U vertelde ook niet de waarheid over uw familie. U reisde vervolgens verder naar Frankrijk, waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. Hier werd uw verzoek, met dezelfde asielmotieven als uw huidig verzoek in België, wel ten gronde behandeld, maar u kreeg een negatieve beslissing. U keerde terug naar Duitsland, maar weet niet of u hier een tweede verzoek heeft ingediend. U reisde daarna naar Nederland, waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd ten gronde behandeld. U gebruikte echter een andere identiteit en stelde dat u homoseksueel en politiek betrokken was. U kreeg een negatieve beslissing. U reisde daarna opnieuw naar Frankrijk, waar u nogmaals een verzoek om internationale bescherming indiende, maar kreeg opnieuw een negatieve beslissing. U reisde uiteindelijk naar België, waar u op 22 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.”

Omtrent voorstaande feiten motiveert de bestreden beslissing:

“Bij voorbaat, wordt uw geloofwaardigheid en die van uw relaas – voorgehouden problemen en vrees – in België reeds sterk in twijfel getrokken door de vaststellingen omtrent uw verzoeken om internationale bescherming in andere EU-landen (in casu: Duitsland, Frankrijk en Nederland). U verklaart in Frankrijk een verzoek/verzoeken tot internationale bescherming ingediend te hebben, wat ten gronde zou zijn behandeld. U verklaart dat u dezelfde redenen heeft gegeven als in België. U stelt dat u een negatieve beslissing heeft gekregen (NPO, p. 20-21). Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Frankrijk, ondermijnt de door u ingeroepen vrees en problemen reeds op voorhand, te meer u daar hetzelfde verhaal heeft gedaan. Bovendien uw bewering dat ze u enkel en alleen zouden hebben geweigerd, omdat “de interviewer vroeg of ik de naam van politieke partijen in Nigeria kon geven, dus ik antwoordde PDP en APC, Labor Party is er ook, maar die eerste twee zijn de grote. Ik wist niet dat ze doelde op IPOB, dat was de reden. Waarom ik als Biafra-lid, niet IPOB had opgeven” is maar weinig aannemelijk (NPO, p. 20-21). U verklaart verder dat u in Duitsland en Nederland ook een verzoek heeft ingediend, maar niet (geheel) hetzelfde verhaal heeft verteld. Zo zou u in Duitsland slechts één reden – uw probleem met de pijpleiding in Delta State – hebben gegeven, omdat u dacht dat dat voldoende was (NPO, p. 20, 37; Aanvraag Derde Landen Duitsland, hierna VIB-DUI). Deze aangevoerde verschoning is maar weinig logisch, dus ongeloofwaardig. U voegt hier ook nog aan toe dat u daar valselijk heeft verklaard dat u geen ouders had, omdat u op dat moment ruzie had met uw ouders (NPO, p. 37). In Nederland, heeft u dan weer valselijk verklaard dat u homoseksueel was, en dat u politiek betrokken was bij PDP (wat wel correct is, doch geen deel uitmaakt van uw problemen/ redenen van vertrek). Daarnaast, gaf u ook een valse naam en leeftijd op (NPO, p. 20-22; Aanvraag Derde Landen Nederland, hierna VIB-NL). Gevraagd waarom u heeft gelogen, antwoordt u simpelweg: “ik dacht dat me dat veiligheid zou geven” (NPO, p. 22). De vaststelling dat u tweemaal verklaringen, in Duitsland en Nederland, aflegt die verschillen van uw verklaringen in België ondermijnt uw geloofwaardigheid en die van uw verklaringen sterk, in het bijzonder de vaststelling dat u er niet voor terugdeinst om geheel valselijke verklaringen (homoseksuele geaardheid) en redenen aan te geven om de asielautoriteiten te misleiden en internationale bescherming te verkrijgen. Immers, u werd in Nederland en Duitsland gewezen op uw verantwoordelijkheden in de asielprocedure, inclusief het afleggen van volledige, waarachtige verklaringen (VIB-NL, zie aanmeldgehoor en nader gehoor; VIB-DUI, zie niederschrift). De verschoning die uw advocaat aanvoert (voor de tegenstrijdigheden met DVZ, zie infra, en de tegenstrijdigheden met andere landen), namelijk dat het allemaal al zeer lang geleden is en dat u misschien moeilijk verstaanbaar was, kunnen in het licht van bovenstaande verklaringen en flagrante tegenstrijdigheden niet worden aangenomen.”

Verzoeker verweert zich door te verwijzen naar adviezen van andere partijen teneinde zijn leugens te verklaren maar hij benadrukt dat hij altijd consistent is geweest over zijn politieke activiteiten en vrees.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen

afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat verzoeker herhaaldelijk heeft gelogen bij verzoeken om internationale bescherming in andere EU-landen – zowel aangaande de aangevoerde feiten als zijn identiteit – betreft een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker kan zich niet dienstig verschuilen achter adviezen van derden indien hij waarlijk meent nood te hebben aan internationale bescherming ingevolge feiten die hijzelf daadwerkelijk zou hebben meegemaakt.

6. De bestreden beslissing stelt:

“Uw geloofwaardigheid en die van uw voorgehouden problemen en vrees wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u bij DVZ een andere volgorde van gebeurtenissen (en data) opgaf dan voor het CGVS. U verklaarde dat u sinds 2013 actief was bij IPOB. Eind 2013, zou u benaderd zijn door Black Axe en midden 2014 kreeg u de deadline. U stopte hierdoor met school. Daarna, nadat u was gestopt met school, in december 2014, kreeg u problemen in uw dorp in Delta State, omwille van de vernietigde pijpleiding. Daarna, in januari 2015, werd u gearresteerd door de politie omwille van uw IPOB-activiteiten, maar kon ontsnappen. De problemen met uw gemeenschap voegt u later toe, nadat u door de DVZ-ambtenaar werd gevraagd of u nog andere problemen had van algemene aard (CGVS Vragenlijst d.d. 12/10/2021, hierna CGVS-V, p. 2-3). In tegenstelling, tijdens uw persoonlijk onderhoud geeft u volgende chronologie. U zou sinds begin 2014 actief zijn bij Biafra. Midden 2014, raakte u hierdoor in de problemen en verliet uw school. Daarna had u problemen in Owan (augustus 2014) en in Delta State (september 2014). U keerde dan terug naar school, waar u werd benaderd door Black Axe (november 2014; op een ander punt in uw persoonlijk onderhoud verklaart u reeds in januari 2015 te zijn benaderd) en een deadline kreeg voor toetreding (mei 2015) (NPO, p. 23-32, 48). U werd geconfronteerd met deze inconsistente chronologie, maar gaf hier geen verklaring voor (NPO, p. 55-56).”

Verzoeker verweert zich door te verwijzen naar het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen en voert aan dat hij sindsdien veel heeft meegemaakt waardoor het in zijn hoofd “chaos” is.

Er dient echter te worden verwezen naar de hogere vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker er geen probleem van maakte om in andere EU-landen leugenachtige verklaringen af te leggen inzake feiten én zijn identiteit (en dienvolgens zelf verantwoordelijk is voor de “chaos” in zijn hoofd).

Van verzoeker kan worden verwacht dat hij een consistent relaas kan geven over de opeenvolging van de vermeende feiten en daaruit voortvloeiende problemen aangezien deze een grote impact had op zijn voorgehouden levensloop. De voorstaande motivering is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

7. Inzake verzoekers vermeende betrokkenheid bij Biafra / IPOB motiveert de bestreden beslissing omstandig:

- verzoeker is inconsistent over de start van zijn voorgehouden lidmaatschap;
- verzoeker verklaarde voor de DVZ dat hij en anderen in januari 2015 werden gearresteerd tijdens het flyeren, maar dat hij kon ontsnappen op weg naar het politiebureau (CGVS-Vragenlijst p. 2-3), hetgeen hij echter ontkende tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 55);
- verzoekers voorgehouden engagement voor IPOB en Biafra is niet te verzoenen met zijn onwetendheid inzake essentiële elementen dienaangaande;
- verzoeker verwijst naar een grote clash in Port Harcourt tussen IPOB en de Nigeriaanse politie tijdens een IPOB-manifestatie (NPO, p. 25, 41-42), waarbij hijzelf aanwezig was (NPO, p. 41) maar niettegenstaande de gewichtigheid die verzoeker hieraan toekent wordt hieromtrent geen landeninformatie gevonden.

Verzoekers verweer dat hij “naar best vermogen geantwoord heeft” op de vragen over IPOB en het overvloedig citeren van zijn eigen verklaringen bij verweerder kan te dezen echter niet aangenomen worden als concreet en nuttig verweer ten aanzien van de omstandige motiveringen die steun vinden in het dossier.

8. De bestreden beslissing motiveert verder uitvoerig over de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent:

- de vermeende problemen in Owan (Edo State) ingevolge dewelke hij werd beschuldigd door de Nigeriaanse autoriteiten van de dood van een Fulani-herder tijdens een clash tussen de Owangemeenschap en Fulani-herders;
- zijn problemen in Amadaja (Delta State), waar hij een pijlpijn vernielde en op de vlucht sloeg om vervolging (bestrafing) door de Nigeriaanse autoriteiten te voorkomen;
- zijn problemen aan de universiteit in Port Harcourt (Rivers State) waar hij door Black Axe werd gedwongen om lid te worden, omdat zijn moedervlek hetzelfde was als hun geheim symbool, en waardoor zijn familie in Nigeria later ook werd bedreigd.

De Raad stelt andermaal vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de omstandige motiveringen kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette relaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het veelvuldig citeren van zijn afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen bij verweerder, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de landbouwers en veehouders in Owan, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake de groepering Black Axe. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten.

9. Verzoeker stelt in het verzoekschrift: *“Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk is gegaan, ten onrechte geen geloof hecht aan haar verblijf in Maiduguri en de problemen die zij heeft gekend.”*

Dit verweer dient zich aan als een materiële vergissing aangezien de bestreden beslissing nergens melding maakt over een verblijf in Maiduguri.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (paspoort en foto's) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat hij aanvoert een risico te lopen omdat hij als terugkeerder gepercipieerd wordt als zijnde een *“rijk”* persoon wordt op generlei wijze concreet onderbouwd of aangetoond.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaten Edo en Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker geeft weliswaar een lange opsomming van incidenten en gewelddadige confrontaties in Nigeria maar brengt geen concreet element bij waaruit kan blijken dat in de deelstaat Edo (waar verzoeker is geboren en opgegroeid en waar zijn ouders wonen) en de deelstaat Delta (vanwaar zijn familie van afkomstig is) actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS